

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného obcí Bohuslavice, se sídlem Dubicko, Bohuslavice 2, jako opatrovníkem proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 1. 10. 2020, č. j. 65 A 86/2020-16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 10. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci specifikovanému v záhlaví. Tímto usnesením byla odmítnuta žaloba stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem žalované, neboť podání žaloby nebylo schváleno opatrovníkem stěžovatele.

[2] Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že stěžovatel je rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 12. 2019, č. j. 70 Co 255/2019-2770, omezen ve svéprávnosti na dobu pěti let tak, že je schopen samostatně právně jednat jen v běžných záležitostech každodenního života (I. výrok, 1. bod) a že výrokem I., bod 2. tohoto rozsudku byla jeho opatrovníkem jmenována obec Bohuslavice (dále jen „opatrovník“). Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel nemohl úkon v podobě podání kasační stížnosti ve shora specifikované věci učinit samostatně, neboť jej nelze podřadit pojmu „běžné záležitosti každodenního života“. Usnesením ze dne 15. 10. 2020, č. j. 3 Ads 321/2020-12, proto vyzval opatrovníka stěžovatele ke sdělení, zda v souladu s § 65 odst. 2 občanského zákoníku schvaluje podání

kasační stížnosti stěžovatelem proti napadenému usnesení krajského soudu. Současně opatrovníka stěžovatele poučil, že nevyhoví-li uvedené výzvě, případně Nejvyššímu správnímu soudu sdělí, že podání kasační stížnosti neschvaluje, soud předmětnou kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítne. Přípisem ze dne 29. 10. 2020, č. j. OBBO 973/2020, opatrovník Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že „*pan M. s obcí Bohuslavice o svých podáních nekomunikuje s tím, že obec Bohuslavice mu nemá právo do jeho podání jakkoli zasahovat*“. Dále opatrovník uvedl, že jelikož k dané kasační stížnosti neví žádné podrobnosti ani důvody, z jakých ji stěžovatel podal, nemůže s ní souhlasit.

[3] Nejvyšší správní soud považuje v souvislosti s citovaným sdělením ze dne 29. 10. 2020 za vhodné opatrovníka stěžovatele opětovně upozornit, že jeho odpověď na výzvu tohoto soudu provedenou usnesením č. j. 3 Ads 321/2020-12, by měla být formulována zcela konkrétně, tedy tak, aby bez dalšího nevzbuzovala jakékoliv pochybnosti o tom, zda podání svého opatrovance (stěžovatele) schvaluje, či nikoliv. Tuto skutečnost považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné zdůraznit i s ohledem na možné budoucí obdobné výzvy tohoto soudu vůči opatrovníkovi, které lze vzhledem k četnosti případů, v nichž se stěžovatel na Nejvyšší správní soud obrací, očekávat.

[4] Ve vztahu k obsahu sdělení, tak jak jej opatrovník stěžovatele formuloval nyní, pak Nejvyšší správní soud uvádí, že v projednávané věci dospěl k závěru, že nebyl naplněn požadavek schválení podání stěžovatele jeho opatrovníkem. Tento závěr lze dovodit zejména z poslední části přípisu ze dne 29. 10. 2020, kdy opatrovník výslovně uvedl, že s kasační stížností stěžovatele nemůže souhlasit.

[5] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost podal sám stěžovatel, který je však omezen na svéprávnosti v rozsahu, který mu neumožňuje takové podání učinit samostatně (viz výše uvedený výrok I. bod 1. rozsudku č. j. 70 Co 255/2019-2770), přičemž jeho opatrovník toto podání neaproboval. O důsledcích neschválení podání kasační stížnosti stěžovatelem byl přitom jeho opatrovník v usnesení tohoto soudu č. j. 3 Ads 321/2020-12, náležitě poučen. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu opatrovníkem stěžovatele odstraněn, pročez v řízení nelze pokračovat.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. listopadu 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu